

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 54. Henricus Imperator. Rex Siciliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Sæcul XII. sus. Hujus quoque criminis Godefridum Archiepiscopum Eboracensem accusarunt.
A.C. 1195.

§. LIV.

Henricus Imperator, Rex Siciliæ.

G. Neubr. V. Ad Festum S. Andreæ, nempe Mense
c. 26.

Novembri exeunte, anno millesimo centesimo nonagesimo quinto, Henricus Imperator Wormatiæ in Ecclesia Cathedrali, Episcopis Principibusque præsentibus, integro octiduo Comitia celebravit, quibus interfuit Cardinalis Gregorius, Cœlestini Papæ Legatus, ad prædicandum bellum sacrum missus. Cumque etiam alii, quibus major eloquentiæ vis erat, singulis diebus de eodem argumento ad populum feliciter dixissent, permulti Præfules, Principes, aliique viri, fortitudinis laude insigne, sacræ militiæ nomen dederunt. Imperatorem vero, Crucem accipere volentem monebant amici, plus profuturum peregrinantibus, si in Regia sua maneret, curaretque, ne proficiscentibus comætus, & militum supplementa deessent. Ita in Germania & Italia magnæ molis expeditio in Palæstinam parabatur.

Arnold. Lu. Imperator, missis in Apuliam nunciis,
cc. V. c. 1. Conradum Episcopum Herbipolensem, Cancellarium suum, cui negotia Imperii in illa provincia commissa erant, curare jussit,

jussit, ut anno sequenti omnia peregrinibus necessaria, pecunia, annonam, naves in promtu essent. Tum ut propinquior esset, ipse in Apuliam profectus est; sed bellum, quod in propria causa gerendum emersit, Henrici animum a Crucigerorum expeditione avertit.

Tancredo Regi Siciliæ sub finem anni millesimi centesimi nonagesimi tertii Rogerium filium suum primogenitum, cui coronam imponi jussérat, mors eripuit. Quare parens Guilielmum quidem alterum filium coronari jussit; sed amissi natu majoris dolore afflictus, antequam mens Majus iniret, anno millesimo centesimo nonagesimo quarto occubuit, relinquens Successorem Guilielmum III. ne cum infantiam egressum. Henricus Imperator, qui Tancredum pro Regni sui prædone semper habuerat, eadem æstate in Apuliam movit, unde in Siciliam delatus, Regem se proclaimari jubet, atque Par normi die Dominica, vigesima tertia die Octobris coronatur. Hic Regni Normannorum in Sicilia finis fuit, anno, ex quo Comes Rogerius has provincias ex pugnaverat, centesimo, ex quo autem Rogerius II. Regis nomen usurpaverat, trigesimo quarto. Imperator in Natali Domini, anno millesimo centesimo nonagesimo quarto, Comitiis generalibus Panormi celebratis, Sibillam Regina n.

*Chr. Ric. de
S. Serm.
an. 1193.*

*Rad. Dic.
p. 678.
Sup. Lib.
LXIV. §. 14.
LXVIII.
§. 3.*

*Ricord.
an. 1194.*

Sæcul. XII. Tancredi viduam, Guilielmum parvulum ejus filium, compluresque alios tum Episcopos tum Comites, quos proditionis accusabat, custodiae tradidit, ac non nullis oculos eruit, alios in ignem conjectos, aut fracta gula suspensos necavit. Ceteros exilio damnatos migrare in Germaniam jussit. Quo etiam ipse reversus anno sequente millesimo centesimo nonagesimo quinto Sibillam ejusque filium abstractos, & hunc quidem utroque lumine privatum, perpetuo carceri addixit.

§. LV.
Bellum sacrum promulgatur.

v. MS. Nihil magis Cœlestinum Papam ad prædicandam expeditionem sacram movebat, quam allatum ex Asia nuncium, de obitu Saladini, qui decima tercia die Martii anno millesimo centesimo nonagesimo tertio Damasci fato concesserat. Ubi de hoc Principe, iisque quæ ipsius ætate in Oriente gesta sunt, mihi sermo fuit, complura facta retuli, quæ in Scriptoribus nostris Latinis non leguntur, testemque adduxi vitam ejus manuscriptam, ante aliquot annos a Domino Abbe Renaudot, compositam, quam ipse ex authographis plerumque Arabicis & ineditis, atque ex Saladini vita, ab Hamat, qui Soldano ab Epistolis